

ИЗМЕЋУ МОЋИ, ТРАДИЦИЈЕ И
ИНДИВИДУАЛНОСТИ – ЛИКОВИ
У ДРАМИ БАНОВИЋ СТРАХИЊА
БОРИСЛАВА МИХАЈЛОВИЋА

Универзитет у Новом Саду,
Филозофски факултет

Апстракт: Текст почиње увидом да је Михиз у својој драми *Бановић Страхинја* настојао да модернизује лик Бановића тако што би његов интегрални карактер изразио на нов начин и у новим приликама. У тексту се долази до закључка да три женска лика (мајка Југовића, Мајка Бановић Страхинје и његова Жена) представљају три граничне тачке које ограничавају филозофски простор по коме се крећу мушки ликови драме. Те три тачке су Моћ, Традиција и (радикална) Индивидуалност. У тексту посебну пажњу поклањамо лику Жене, показујући да она репрезентује радикалну Индивидуалност у којој се, под ударом свести о апсурду, јавља жеља за самоуништењем. Основни увид текста односи се на лик Бановић Страхинје који је једини лик који заузима централну позицију и средини филозофског простора који обликују Моћ, Традиција и Индивидуалност. Символ те централне позиције је његова Мала прича, која је супротстављена и Великој причи Моћи, и лику Жене без приче и Традицији, али тако што у себи садржи и елементе све три позиције, које не могу да је привуку себи и тако надвладају. Стога је лик Бановић Страхинје овде истовремено и репрезент Индивидуалности, Историје и колектива, чиме се, у модернизованом виду, понавља интегрални карактер јунака песме старца Милије.

Кључне речи: интегрални лик, модерност, индивидуализам, традиција, моћ, прича.